

In de lezingen van vandaag staan vroomheid, geloof en barmhartigheid centraal. Soms is het verfrissend de verschillende betekenissen alsnog even op te zoeken in het woordenboek en we zien dat daar staat:

- bij vroomheid: passend bij godsdienstige mensen(met de bijgedachte aan schijnheiligheid)
- bij geloof: een onvoorwaardelijk vertrouwen in de Goddelijke openbaring
- bij barmhartigheid: mededogen, christelijke naastenliefde, zich iemands lot aantrekken.

In de eerste lezing zegt de profeet Hosea:“Wij willen de Heer liefhebben en ons inspannen om hem te leren kennen.” Ook merkt hij duidelijk op:“Maar uw vroomheid is als de dauw, die vroeg in de morgen verdwijnt.”

In het evangelie van Matteüs nodigt Jezus tollenaars en mensen die zondigen uit en gaat er samen mee eten. Als de farizeeërs vragen aan de leerlingen van Jezus waarom, antwoordt Jezus:“Niet de gezonden hebben een dokter nodig, maar de zieken.”

Beide lezingen eindigen met:“Wij willen geen offergaven of brandoffers. Wij willen liever liefde voor god en barmhartigheid.”

Als gewone kerkganger mag je best even slikken bij wat je hier nu weer mee moet.

Laten we wel duidelijk zijn. Onder de farizeeërs waren veel integere mensen met hart voor hun medemens.

Hun naam is echter een scheldwoord geworden voor mensen, die hun hart vergeten te laten spreken tot menselijke daden en hun heil zoeken in het leven volgens regeltjes, die tot op de komma nauwkeurig toegepast werden. Bijkomend voordeel is dat je niet hoeft te twijfelen aan wat je doet en je jezelf heerlijk kunt verschuilen achter die regeltjes bij kritiek van anderen. Want je hebt je toch aan die officiële regels gehouden die door de kerkelijke leiding zijn gesanctioneerd! Artsen weten dat de moeilijkst te genezen patiënten mensen zijn, die denken dat ze niet ziek zijn en pas op het laatste moment om hulp vragen; als het al te laat is. Ieder mens weet dat hoe eerder de diagnose bij een ziekte goed gesteld is, de kans op genezing het grootst is.

Daar doelt Jezus op als hij zegt:“Maar als het woord niet in vruchtbare aarde valt, is het kansloos en brengt geen vruchten voort.

Waar staan wij als gelovigen bij deze lezingen?

Hoe gedragen wij ons tegenover mensen die aan de rand van de samenleving of zelfs daarbuiten staan? Tonen wij erbarmen en proberen we hulp te geven. Of is er het zoeken naar een uitvlucht voor het moment, waarop hij een keuze kan en moet maken zonder zich aan zijn verplichtingen te onttrekken? Ook bij de apostelen waren er mensen die zondigden door net als Petrus op een precair moment Jezus te loochenen, of als Matteüs, die de tollenaar genoemd wordt en bijna zeker geen schone handen had als het om belastingen ging, of als Judas die voor 30 zilverlingen door de knieën ging.

Wie kan ook in deze kerk zijn handen in onschuld wassen, als hij terugkijkt op zijn eigen daden en woorden?

Jezus zegt dat mensen ongelooflijk veel kunnen, zoals zelfs andere mensen vergeven en iedereen weet, de ouderen als eerste, hoe moeilijk dat kan zijn, maar ook hoe veel opluchting dat kan geven, zowel voor degene die vergeven wordt, als voor degene die vergeving geeft.

Daarom nodigt hij ook de drie bovengenoemde apostelen uit en de zondaars en tollenaars. Die weten best of zij terecht in de hoek zit waar de klappen vallen, Maar wie onder ons durft een oordeel te vellen over die mensen? Jezus vraagt ons, om alle mensen die aan de zijkant van het leven staan, om welke reden dan ook, een helpende hand toe te reiken.

Hij gaat in de lezingen met ze eten. En zie eens hoe ze veranderen. Zou dit nu ook in deze viering kunnen gebeuren als we uitgenodigd worden voor de maaltijd van de Heer? Het is te hopen en in ieder geval in Godsnaam te proberen, want dan komen we er als betere mensen uit.

Amen